

Հովհաննես Թումանյան

Ի՞նչ ես կատաղել անմեղ արարքից...

Ի՞նչ ես կատաղել անմեղ արարքից,
Միամիտ ամբոխ, ես ի՞նչ արեցի.
Ուզում ես անհետ քշել աշխարհից,
Որ ես իմ պարտքը միայն կատարեցի:

Արժանավորի առաջ խոնարհած
Ես պատարագ եմ մատուցանում,
Եվ չար նախանձից ահա կուրացած
Դուն ինձ քարկոծել ես ցանկանում:

Հապա քո աստվածը որտե՞ղ է բնակվում,

Այնտե՞ղ արդյոք, ուր դուն էլ չըզիտես,
Նա՞ է որ միայն սարսափ է զարկում,
Այդպիսի աստված ո՞վ քարոզեց քեզ:

Միամիտ ամբոխ, մոլորված ես դուն,
Ես անգիտությամբ կուրք չըպաշտեցի.

Ես այն մարդու մեջ տեսա աստըծուն,
Ահա թե ինչու երկրպագեցի:

